

Категорія справи № 932/2939/22: **Справи про адмінправопорушення (з 01.01.2019);
Адміністративні правопорушення на транспорті, в галузі шляхового господарства і зв'язку;
Керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані
алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що
знижують їх увагу та швидкість реакції.**

Надіслано судом: **19.12.2022**. Зареєстровано: **20.12.2022**. Оприлюднено: **21.12.2022**.

Дата набрання законної сили: **19.12.2022**

Номер судового провадження: **33/803/1547/22**>.

ДНІПРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Провадження № 33/803/1547/22 Справа № 932/2939/22 Суддя у 1-й інстанції - Марущак С. Л. Суддя у 2-й інстанції - Руденко В. В.

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

19 грудня 2022 року

м. Дніпро

Суддя Дніпровського апеляційного суду Руденко В.В., за участю особи, яка притягається до адміністративної відповідальності - ОСОБА_1 , захисника - Добринь Я.О.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду апеляційну скаргу захисника Добринь Ярослава Олексійовича, поданої в інтересах особи, яка притягається до адміністративної відповідальності **ОСОБА_1** , ІНФОРМАЦІЯ_1 , українця, громадянина України, не працюючого, проживаючого за адресою: АДРЕСА_1 , на постанову судді Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 05 жовтня 2022 року у справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч.1 ст.130 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі-КУпАП), -

В С Т А Н О В И В :

Постановою судді місцевого суду визнано винним ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 130 КУпАП, та на нього накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу у розмірі однієї тисячі неоподаткованих мінімумів доходів громадян, що становить 17 000 грн., з позбавленням права керування транспортними засобами строком на один рік. Стягнуто з ОСОБА_1 судовий збір на користь держави у розмірі 496 грн. 20 коп.

У постанові суду зазначено, що 22 травня 2022 року, приблизно о 13 год. 40 хв., ОСОБА_1 рухаючись в районі будинку 174 по пр-ту Богдана Хмельницького в м. Дніпро, керуючи транспортним засобом «ЗАЗ», д/н НОМЕР_1 , відмовився від проходження огляду на стан сп'яніння, чим порушив вимоги п.2.5 Правил дорожнього руху, тобто вчинив адміністративне правопорушення, передбачене ч.1 ст.130 КУпАП.

В апеляційній скарзі **захисник** порушує питання про скасування постанови судді Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 05 жовтня 2022 року та просить закрити провадження по справі на підставі п.1 ч.1 ст.247 КУпАП за відсутністю в діях ОСОБА_1 події і складу адміністративного правопорушення.

Вважає, що рішення суду першої інстанції є незаконним, необґрунтованим та не відображає дійсні обставини справи.

В обґрунтування зазначає, що ОСОБА_1 22 травня 2022 року не керував транспортним засобом, співробітники поліції його не зупиняли та відсутні докази керування автомобілем саме ОСОБА_1, а тому він не є суб'єктом адміністративної відповідальності за ст.130 КУпАП.

Також вказує на відсутність в матеріалах справи направлення на проходження огляду на стан сп'яніння ОСОБА_1, що є порушенням порядку направлення особи в заклад охорони здоров'я для проведення огляду на стан сп'яніння, передбаченого ст.266 КУпАП та Інструкції № 1452/735, затвердженої спільним наказом МВС та МОЗ.

Крім того зазначає, що в порушення п.6 розділу X Інструкції та п.8 Порядку, затвердженого постановою КМУ № 1103 від 17 грудня 2008 року, протокол про адміністративне правопорушення щодо ОСОБА_1 не було оформлено в присутності двох свідків, які повинні були стати очевидцями його відмови від проходження огляду на стан сп'яніння, а тому відповідно до ст.266 КУпАП такий огляд вважається недійсним.

Разом з цим вважає, що місцевий суд безпідставно відхилив пояснення ОСОБА_1 надані ним у судовому засіданні та взяв до уваги пояснення очевидця, який стверджував, що саме він керуючи т/з "ЗАЗ" заїжджав до селища та був зупинений військовослужбовцями, оскільки матеріали справи не містять жодних пояснень свідків, які б бачили факт керування ним автомобілем, а пояснення невідомих осіб, які не надали такі пояснення в письмовому вигляді або не надали їх особисто суду не можуть бути взяті до уваги судом, а тим паче покладені в основу обвинувачення.

В судовому засіданні апеляційної інстанції захисник *Добринь Я.О.* та особа, яка притягається до адміністративної відповідальності- *ОСОБА_1* підтримали доводи поданої апеляційної скарги та наполягали на її задоволенні, просили апеляційний суд скасувати постанову суду першої інстанції та закрити провадження у справі на підставі п.1 ч.1 ст.247 КУпАП за відсутністю складу і події адміністративного правопорушення.

При цьому ОСОБА_1 щодо обставин події додатково суду пояснив, що а/м «ЗАЗ» д/н НОМЕР_1 належить йому і він їм керує. Натомість з вечора 21 травня 2022 автомобіль він залишив біля будинку 174 по пр-ту Богдана Хмельницького в м. Дніпро, оскільки закінчилося паливо. Наступного дня він купив канистру бензину, заправив автомобіль та сидів за кермом машини, чекав свого брата, щоб той відігнав транспортний засіб додому. У цей час до нього підїхали працівники патрульної поліції та запропонували пройти огляд на стан алкогольного сп'яніння. Оскільки до цього він дійсно вживав алкоголь, але не керував автомобілем, тому відмовився від освідчення, про що заявив поліцейським та вказав про свою незгоду з порушенням у адмінпротоколі. Після складання щодо нього протоколу за ч.1 ст.130 КУпАП, приїхала його дружина- *ОСОБА_2* та забрала автомобіль. Вину не визнає та стверджує, що він не керував автомобілем у стані алкогольного сп'яніння, а тому не повинен був проходити відповідний огляд.

Вислухавши пояснення захисника та особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, дослідивши матеріали справи та перевіrivши доводи апеляційної скарги, апеляційний суд дійшов наступного висновку.

Відповідно до ч.7 ст.294 КУпАП апеляційний суд переглядає справу в межах апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції не обмежений доводами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права.

Згідно з положеннями ст.ст.245,252,280 КУпАП завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є: своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі додержання законів, зміцнення законності.

Орган (посадова особа) приймає рішення на підставі досліджених доказів, оцінюючи їх за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом та правосвідомістю.

Орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

При цьому положеннями статті 251 КУпАП передбачено, що доказами в справі про адміністративне правопорушення, є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими/ в автоматичному режимі, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Згідно вимог ст.252 КУпАП орган (посадова особа) оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю.

Відповідно до вимог ч.2 ст.251 КУпАП обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених статтею 255 цього Кодексу.

Між тим, вказаних вимог закону судом першої інстанції не дотримано з огляду на наступне.

Як слідує зі змісту постанови суду першої інстанції, визнаючи ОСОБА_1 винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП, суддя місцевого суду послався, як на докази, на матеріали справи, а саме на: протокол про адміністративне правопорушення серії ААБ №066995 від 22.05.2022, складений у відношенні ОСОБА_1 за ч.1 ст.130 КУпАП; пояснення свідка ОСОБА_3 від 22.05.2022, розписку ОСОБА_2 від 22.05.2022 року та відеозапис, що міститься на DVD-R носії.

Однак, перевіряючи вказані докази, суд апеляційної інстанції дійшов до переконання, що вони не вказують прямо або опосередковано на вину ОСОБА_1 у вчиненні правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП, з огляду на таке.

За матеріалами справи ОСОБА_1 заперечував свою вину, як під час складання щодо нього протоколу про адміністративне правопорушення за ч.1 ст.130 КУпАП, так і у судовому засіданні під час розгляду справи у суді першої інстанції.

Зі змісту **протоколу про адміністративне правопорушення від 13.08.2020 року серії ААБ №066995 (а.с.1)** вбачається, що 22 травня 2022 року о 13 год. 40 хв. в м. Дніпро на пр. Б.Хмельницького біля буд.174 водій ОСОБА_1 керував автомобілем ЗАЗ н/з НОМЕР_1, перебуваючи з явними ознаками алкогольного сп'яніння (різкий запах алкоголю з порожнини рота, порушення мови, порушення координації рухів) від проходження огляду на стан сп'яніння у встановленому законом порядку відмовився на боді-камеру 471432, чим порушив вимоги п.2.5 Правил дорожнього руху, тобто вчинив адміністративне правопорушення, передбачене ч.1 ст.130 КУпАП. У протоколі в графі пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, по суті порушення зафіксовано, що він нічого не порушував. Документи не вилучались, так як було пред'явлено додаток "Дія", тимчасовий дозвіл на право керування транспортним засобом не видавався. Від підпису та отримання копії протоколу ОСОБА_1 відмовився.

Згідно *письмових пояснень свідка ОСОБА_3 від 22.05.2022 (а.с.2)* вбачається, що 22.05.2022 року о 13-40 годині він перебуваючи на денному чергуванні перехрестя просп. Б.Хмельницького та поворот на селище Мирне отримав повідомлення від небайдужих водіїв про те, що саме на цьому повороті (стоїть) заїхав т.з. ЗАЗ д.н.з. НОМЕР_2 червоного кольору, який дивно себе поводив на дорозі і не вписувався в траєкторію руху т.з. Вони підїхали до невідомого громадянина, поспілкувавшись зрозуміли, що останній знаходиться в алкогольному сп'янінні. Відібрали в нього ключі та викликали на місце поліцію. Також про подію було сповіщено старшого групи "Варта Дніпра".

Крім того, судом апеляційної інстанції був відтворений відеозапис з нагрудної камери працівників патрульної поліції, який міститься у 1 файлі на одному компакт-диску, долученому до матеріалів справи (**обкладинка диску не пронумерована**).

Так, з відеофайлу **export-13mub** тривалістю **00:00:00 - 00:41:46** вбачається, що на перехресті дороги на узбіччі в нерухомому стані стоїть автомобіль ЗАЗ червоного кольору, попереду нього стоїть автомобіль патрульної поліції. Коло вказаного автомобілю стоїть ОСОБА_1 (дані якого було встановлено пізніше), працівники поліції та двоє військовослужбовців.

В ході розмови з ОСОБА_1 поліцейські почали вимагати від нього надати їм паспорт громадянина України, на що останній вказав, що документів в нього немає, але є додаток "Дія".

Далі в ході розмови поліцейський запропонував ОСОБА_1 пройти огляд на стан сп'яніння за допомогою приладу "Драгер" або в медичному закладі, на що останній відмовився та запитав у співробітника поліції чи вони його зупиняли. На дане запитання поліцейський відповів, що вони не повинні були його зупиняли, його зупинили інші небайдужі громадяни, викликали поліцію, про що нададуть свої пояснення щодо того, коли та за яких обставин вони його зупинили.

Подальшою відеозйомкою зафіксовано факт складання дружиною ОСОБА_1 - ОСОБА_2 розписки про отримання транспортного засобу ЗАЗ Славута, номер НОМЕР_1 (а.с.3) та процедуру складання працівниками поліції протоколу про адміністративне правопорушення за даним фактом, після завершення чого ОСОБА_1 було ознайомлено з його змістом, роз'яснено, що розгляд справи буде проходити в Бабушкінському районному суді м. Дніпропетровська. У протоколі ОСОБА_1 зазначив, що він не порушував, від підпису та отримання копії протоколу останній відмовився.

Отже, зазначені на цьому відеофайлі фактичні обставини та зміст викладеної у протоколі про адміністративне правопорушення інформації, мають суперечності, оскільки із доданого до протоколу відеозапису взагалі неможливо встановити коли та в який час ОСОБА_1 керував транспортним засобом в стані алкогольного сп'яніння, а відтак повинен був пройти огляд на стан алкогольного сп'яніння, у зв'язку з чим протокол про адміністративне правопорушення від 22.05.2022 року серії ААБ №066995 відносно ОСОБА_1 за ч.1 ст. 130 КУпАП не є належним та допустимим доказом у розумінні ст.251 КУпАП.

Згідно загальних положень, що містяться у п. 1.1. ПДР України, ці Правила відповідно до Закону України "Про дорожній рух" встановлюють єдиний порядок дорожнього руху на всій території України. Інші нормативні акти, що стосуються особливостей дорожнього руху (перевезення спеціальних вантажів, експлуатація транспортних засобів окремих видів, рух на закритій території тощо), повинні ґрунтуватися на вимогах цих Правил.

Відповідно до п.2.9 «а» ПДР України водієві забороняється керувати транспортним засобом у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Як зазначено у п.2.5 ПДР України **водій** повинен на вимогу поліцейського пройти в установленому порядку медичний огляд з метою встановлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Згідно з п.п.1,2 розділу 1 Інструкції «Про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції» (далі- Інструкція), затвердженої Наказом Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я України 09.11.2015 № 1452/735 та

zareestrovanoї в Міністерстві юстиції України 11 листопада 2015 за № 1413/27858, ця Інструкція визначає процедуру проведення огляду водіїв транспортних засобів на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції (далі - стан сп'яніння), та оформлення результатів такого огляду.

Огляду на стан сп'яніння підлягають водії транспортних засобів, щодо яких у поліцейського уповноваженого підрозділу Національної поліції України (далі - поліцейський) є підстави вважати, що вони перебувають у стані сп'яніння згідно з ознаками такого стану.

За приписами частини 2 ст.266 КУпАП огляд водія (судноводія) на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, проводиться з використанням спеціальних технічних засобів поліцейським у присутності двох свідків.

Між тим, згідно термінології, визначеної п.1.10. ПДР України, **водій** - особа, яка керує транспортним засобом і має посвідчення водія (посвідчення тракториста-машиніста, тимчасовий дозвіл на право керування транспортним засобом, тимчасовий талон на право керування транспортним засобом) відповідної категорії. Водієм також є особа, яка навчає керуванню транспортним засобом, перебуваючи безпосередньо в транспортному засобі.

Однак, за результатами судового розгляду суд апеляційної інстанції дійшов до переконання про відсутність належних і достатніх доказів для висновку про те, що ОСОБА_1 керував автомобілем за встановлених судом першої інстанції обставин.

Водночас суд апеляційної інстанції враховує той факт, що в поданій апеляційній скарзі захисник не оспорує сам факт перебування ОСОБА_1 в стані алкогольного сп'яніння, а лише оспорує факт керування ним автомобілем за наведених у рішенні місцевого суду обставин.

Відповідно до положень ст.1 та ч.1 ст.2 КУпАП завданням Кодексу України про адміністративні правопорушення є охорона прав і свобод громадян, власності, конституційного ладу України, прав і законних інтересів підприємств, установ і організацій, встановленого правопорядку, зміцнення законності, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі точного і неухильного додержання Конституції і законів України, поваги до прав, честі і гідності інших громадян, до правил співжиття, сумлінного виконання своїх обов'язків, відповідальності перед суспільством.

Законодавство України про адміністративні правопорушення складається з цього Кодексу та інших законів України.

Презумпція невинуватості - є конституційною гарантією, яка закріплена статтею 62 Основного закону України та передбачає, що особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Положеннями ст.17 Закону України "Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини" зобов'язано суди застосовувати при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод та практику Європейського суду з прав людини як джерела права, а ЄСПЛ притримується у своїх рішеннях позиції того, що суд вправі обґрунтовувати свої висновки лише доказами, що впливають зі співіснування достатньо переконливих, чітких і узгоджених між собою висновків чи схожих неспростовних презумпцій факту (рішення Європейського суду з прав людини, справа "Коробов проти України" N 39598/03 від 21.07.2011 року), тобто таких, що не залишають місце сумнівам, оскільки наявність останніх не узгоджується із стандартом доказування "поза розумним сумнівом" (рішення від 18 січня 1978 року у справі "Ірландія проти Сполученого Королівства" (Ireland v. the United Kingdom), п. 161, Series A заява N 25).

У статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, закріпленні положення, які зводяться до того, що кожен вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

У той же час, у справі «Barbera, MesseguandJabardo v. Spain» від 06.12.1998 (п. 146) Європейський суд з прав людини встановив, що принцип презумпції невинності вимагає серед іншого, щоб, виконуючи свої обов'язки, судді не починали розгляд справи з упередженої думки, що особа скоїла правопорушення, яке ставиться їй в провину; всі сумніви, щодо її винуватості повинні тлумачитися на користь цієї особи.

Протокол про адміністративне правопорушення не може бути беззаперечним доказом вини особи в тому чи іншому діянні, оскільки не являє собою імперативного факту доведеності вини особи, тобто не узгоджується із стандартом доказування "поза розумним сумнівом" (рішення від 18 січня 1978 року у справі "Ірландія проти Сполученого Королівства" (Ireland v.theUnitedKingdom), п. 161, Series A заява № 25), який застосовується при оцінці доказів, а такі докази можуть "впливати зі співіснування достатньо переконливих, чітких і узгоджених між собою висновків чи схожих неспростовних презумпцій факту".

Таким чином слід дійти висновків про те, що судом першої інстанції, у порушення вимог ст.280 КУпАП, не було з'ясовано усіх обставин справи, які мають значення для правильного її вирішення та суд дійшов передчасного висновку про наявність вини ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП.

Наведене у своїй сукупності дає підстави стверджувати про те, що вина ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП, не доведена беззаперечними доказами, а сумніви, які виникли у ході розгляду цієї справи апеляційним судом мають бути витлумачені на користь останнього.

Апеляційний суд констатує, що у даній справі судом першої інстанції не доведено «поза будь-яким розумним сумнівом», що ОСОБА_1 маючи ознаки алкогольного сп'яніння, керував транспортним засобом. Тому апеляційний суд вважає обґрунтованими доводи сторони захисту про відсутність доказів наявності в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП.

Відповідно до п.1 ч.1 ст.247 КУпАП провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочате, а розпочате підлягає закриттю у зв'язку з відсутністю події і складу адміністративного правопорушення.

За таких обставин, постанову судді Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 05 жовтня 2022 року про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за ч.1 ст.130 КУпАП слід скасувати, а провадження у справі про адміністративне правопорушення закрити на підставі п.1 ч.1 ст.247 КУпАП у зв'язку з відсутністю події і складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП.

За наслідками розгляду апеляційної скарги суд апеляційної інстанції, відповідно до ч.8 ст.294 КУпАП, має право:

- 1) залишити апеляційну скаргу без задоволення, а постанову без змін;
- 2) скасувати постанову та закрити провадження у справі;
- 3) скасувати постанову та прийняти нову постанову;
- 4) змінити постанову.

Підсумовуючи вищенаведене суд апеляційної інстанції дійшов висновку про те, що апеляційна скарга захисника Добринь Я.О. підлягає задоволенню, а постанову судді Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 05 жовтня 2022 року підлягає скасуванню, із закриттям провадження на підставі п.1 ч.1 ст.247 КУпАП у зв'язку з відсутністю у діях ОСОБА_1 події і складу адміністративного правопорушення.

На підставі п.1 ч.1 ст.247 КУпАП, керуючись ст.294 КУпАП,-

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу захисника Добринь Олександра Олександровича - *задовольнити*.

Постанову судді Бабушкінського районного суду м.Дніпропетровська від 05 жовтня 2022 року про визнання винним і притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 за ч. 1 ст. 130 КУпАП - *скасувати*, а провадження у справі закрити на підставі п.1 ч.1 ст.247 КУпАП за відсутністю в діях ОСОБА_1 події і складу адміністративного правопорушення.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно, є остаточною й оскарженню в касаційному порядку не підлягає.

СУДДЯ ДНІПРОВСЬКОГО

АПЕЛЯЦІЙНОГО СУДУ

В.В. РУДЕНКО